

úterý 25. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ezd 6,7–8.12b.14–20

Dostavěli Boží dům a slavili velikonoce.

Čtení z knihy Ezdrášovy.

Král Dareios napsal místodržitelům provincie „Za Eufратem“ toto:
„Nerušte práci na tom Božím domě. Vladař Židů a židovští starší ať stavějí ten Boží dům na jeho původním místě. Vydávám rozkaz, co máte udělat pro ty židovské starší, pokud jde o stavbu Božího domu. Z královských prostředků, z daní provincie „Za Eufратem“ ať je těm mužům svědomitě proplácen potřebný obnos, aby stavba nevázla. Já, Dareios, vydávám tento rozkaz. Ať je svědomitě prováděn!“

Židovští starší stavěli a dílo se jim dařilo, jak prorokovali proroci Aggeus a Zachariáš, syn Iddův. Stavbu dokončili podle rozkazu Izraelova Boha a podle rozkazu perských králů Kýra a Dareia. Dům byl dostavěn do třetího dne měsíce adaru a v šestém roce vlády krále Dareia.

Izraelité – kněží, levité i ostatní, kteří se vrátili z vyhnanství – slavili s radostí posvěcení Božího domu. Při posvěcení Božího domu obětovali sto býků, dvě stě beranů, čtyři sta beránků a jako oběť za hřích celého Izraele dvanáct kozlů podle počtu izraelských kmenů. Ustanovili kněze podle tříd a levity podle skupin, aby vykonávali v Jeruzalémě bohoslužbu, jak je psáno v knize Mojžíšově.

Potom čtrnáctého dne prvního měsíce ti, kdo se vrátili z vyhnanství, slavili velikonoce. Levité se do jednoho očistili, takže všichni byli čistí. Zabili velikonočního beránka pro všechny, kdo se vrátili z vyhnanství, pro své bratry kněze i pro sebe.

Žl 122,1–2.3–4a.4b–5

Odp.: Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli:
„Do domu Hospodinova půjdeme!“
Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme!

Jeruzalém je vystavěn jako město,
spojené v jeden celek.
Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy.

Jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno.
Tam stojí soudní stolce,
stolce Davidova domu.

cyklus 2

1. čtení: Př 21,1–6.10–13

Různé názory.

Čtení z knihy Přísloví.

Srdce krále je v Hospodinově ruce jako bystrina,
nakloní ho, kam se mu zachce.

Člověku se vždycky zdá, že se chová dobře,
je to však Hospodin, který zkouší srdce.

Žít spravedlivě a čestně
je nad oběť milejší Hospodinu.

Pyšné oči a naduté srdce –
pochodeň zlosynů – jsou hříchem.

Nač pomyslí pilný, je jenom k zisku,
ale kdo je zbrklý, ten má jen škodu.

Poklady nahromaděné křivým jazykem
jsou mizící pára a léčky smrti.

Jen ke zlu míří zlosynova touha,
nenalezne u něho soucit jeho bližní.
Nezkušený zmoudří z trestu posměvače,
moudrý z poučení dostane rozum.

Spravedlivý Bůh olupuje zlosynův dům,
zlosyny vrhá do zhouby.

Kdo si ucpe ucho při chudšasově křiku,
nedojde sluchu, až sám bude křičet.

Žl 119,1.27.30.34.35.44

Odp.: Vod' mě po stezce svých předpisů, Hospodine!

Blaze těm, jejichž cesta je bezúhonná,
kteří krácejí v zákoně Hospodinově.

Pouč mě o smyslu svých nařízení,
a budu rozjímat o tvých dívech.

Vyvolil jsem si cestu pravdy,
dal jsem přednost tvým rozhodnutím.

Pouč mě, ať zachovám tvůj zákon
a chráním ho celým svým srdcem.

Vod' mě po stezce svých předpisů,
neboť v ní mám zalíbení.

Tvůj zákon chci stále střežit,
navěky a navždy.

Zpěv před evangeliem: Lk 11,28

Aleluja. Blahoslavení jsou ti, kdo slyší Boží slovo, a zachovávají ho. Aleluja.

Evangelium: Lk 8,19–21

Moje matka a moji příbuzní jsou ti, kdo slyší a plní Boží slovo.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Za Ježíšem přišla jeho matka a příbuzní, ale pro množství lidí se k němu nemohli dostat.

Oznámili mu: „Tvoje matka a příbuzní stojí venku a rádi by tě viděli.“

Ale on jim odpověděl: „Moje matka a moji příbuzní jsou ti, kdo slyší a plní Boží slovo.“